

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jacek Michalski (sprawozdawca)
Sędziowie:	SA Barbara du Château SA Lech Lewicki
Protokolant	st. prot. sądowy Agnieszka Grzywna-Badziąg

przy udziale Wiesława Greszty prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015 r.

sprawy **K. B., J. L. (1), J. L. (2), P. S., B. S.**

oskarżonych z art. 258 § 3 k.k. i innych

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 30 kwietnia 2014 r., sygn. IV K 462/09

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od K. B. kwotę 1 300 (jeden tysiąc trzysta) złotych, od J. L. (1) kwotę 780 (siedemset osiemdziesiąt) złotych, od J. L. (2) kwotę 780 (siedemset osiemdziesiąt) złotych, od P. S. kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych i od B. S. kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłat za postępowanie odwoławcze oraz po 4 (cztery) złote od każdego z nich tytułem zwrotu wydatków tego postępowania.

UZASADNIENIE

1. K. B. oskarżony został o to, że:

I. w okresie od marca 2003 r. do 22 października 2004 r. w L. oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami kierował zorganizowaną grupą przestępczą, której celem było popełnianie przestępstw polegających na wytwarzaniu dokumentów w postaci fikcyjnych faktur VAT oraz innych dokumentów poświadczających nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, służących uszczupleniu należności publicznoprawnych w podatku VAT oraz wprowadzaniu do obrotu gospodarczego paliw niewiadomego pochodzenia,

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k. w zw. z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od 21 marca 2003 r. do 22 października 2004 r. w L. i innych miejscowościach na terenie kraju, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekazywał P. K. (1), J. S. A. T. (1), M. G. (1), K. D. (1) i B. B. (1), dane w postaci nazw podmiotów gospodarczych, ilości i ceny paliw, a następnie zlecał wymienionym osobom sporządzanie na podstawie tych danych fikcyjnych faktur oraz innych dokumentów dotyczących obrotu paliwami płynnymi, sam wystawiał takie dokumenty, po czym przekazywał je ustalonym właścicielom podmiotów gospodarczych za uzgodnioną zapłatę, przy czym:

P. K. (2) prowadzący działalność gospodarczą w ramach firmy PPHU „P. K. (2)” wystawił:

- 4 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 40 000 litrów, łącznej wartości 103 456 zł dla PHU (...) - R. H.;

J. S. prowadzący działalność gospodarczą w ramach firmy PPHU „J. S.” wystawił:

- 3 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 30 000 litrów, o łącznej wartości 74 786 zł oraz 1 fakturę VAT na sprzedaż 10 000 litrów benzyny wartości 29 524 zł dla firmy (...) – K. S.;
- 21 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 209 000 litrów, łącznej wartości 504 921,40 zł dla PHU (...) - R. H.;
- 4 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 13 000 litrów, o łącznej wartości 31 951,60 zł dla Spółki Jawnej (...) - W. K., C. K., C. K.;
- 9 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 26 600 litrów, o łącznej wartości 67 475,76 zł dla PUH (...) - D. K. (1);
- 1 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w ilości 2000 litrów, wartości 5 002 zł dla firmy (...) - D. K. (1);
- 20 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 125 000 litrów, o łącznej wartości 316 809,60 zł dla Firmy Handlowej (...) M. K. (1);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 12 500 litrów, o łącznej wartości 32 177,50 zł dla firmy „Usługi (...)” M. W. (1);
- 4 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 42 000 litrów, o łącznej wartości 111 556,80 zł dla BK (...) - B. K. (1);
- 3 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 38 735 zł dla firmy Usługi (...) - P. R. (1);
- 18 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 43 800 litrów, o łącznej wartości 111 068,80 zł. dla firmy Handel (...) - D. B. (1);
- 3 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 30 000 litrów, o łącznej wartości 78 812 zł dla firmy Usługi (...) - J. L. (1);
- 8 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 13 000 litrów, o łącznej wartości 33 086,40 zł dla Firmy (...) - A. M. (1);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 3 000 litrów, o łącznej wartości 7 551,80 zł dla firmy (...) - M. G. (2);

- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 5 000 litrów, o łącznej wartości 12 871 zł dla firmy „Usługi (...) – B. S.;
- 9 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 73 000 litrów, o łącznej wartości 187 196,80 zł dla firmy (...) - L. G. (1);
- 6 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 20 496 zł dla (...) przedsiębiorstwa (...) - P. S.;
- 4 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 700 litrów, o łącznej wartości 17 674, 14 zł dla firmy Usługi (...) - W. P.;
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4 500 litrów, o łącznej wartości 11 590 zł dla firmy (...) - A. S. (1);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 000 litrów, o łącznej wartości 16 055,20 zł dla firmy (...) - M. K. (2);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4 000 litrów, o łącznej wartości 10 077 zł dla PUH (...);
- 1 faktury VAT na sprzedaż 1 000 litrów oleju napędowego wartości 2 549,80 zł dla FHU (...) - I. S.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 2 000 litrów oleju napędowego wartości 5 002 zł dla firmy (...) - A. D.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 3 200 litrów oleju napędowego wartości 8 003,20 zł dla firmy (...) - R. N. (1);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 5 000 litrów oleju napędowego wartości 12 505 zł dla firmy PHU - (...);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 2 000 litrów oleju napędowego wartości 5 075,20 zł dla Spółki Jawnej (...) – Z. Ł., D. N., J. P.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 2 000 litrów oleju napędowego wartości 5 294,80 zł dla firmy (...) - R. C.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 800 litrów oleju napędowego wartości 2 030,08 zł dla firmy Usługi (...) - J. B.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 1 000 litrów oleju napędowego wartości 2 537,60 zł dla firmy Usługi (...) - E. P.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 2 000 litrów oleju napędowego wartości 5 075,20 zł dla firmy (...) - R. K.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 2 000 litrów oleju napędowego wartości 5 099,60 zł dla firmy (...) - K. G.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 1 000 litrów oleju napędowego wartości 2 635,20 zł dla firmy (...) - R. P., B. W.;
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 7 000 litrów benzyny wartości 20 666,80 zł dla pH (...)Spółka z o. o.;
- 3 faktury VAT na sprzedaż oleju opałowego w łącznej ilości 73 500 litrów, o łącznej wartości 109 976,90 zł dla przedsiębiorstwa prywatnego (...) - A. T. (1);

A. T. (1) prowadzący działalność gospodarczą w ramach podmiotów (...) - A. T. (1) oraz przedsiębiorstwa prywatnego (...) A. T. (1) wystawił:

- 8 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 83 500 litrów, o łącznej wartości 214 830 zł wystawionych dla PHU (...) – w ramach firmy (...);

- 7 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 68 000 litrów, o łącznej wartości 160 112,80 zł wystawionych dla PHU (...) – R. H. – w ramach firmy (...);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 1 000 litrów oleju napędowego wartości 2 537,6 zł wystawionej dla (...) – P. S. – w ramach firmy (...);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 3 500 litrów oleju napędowego, wartości 8 753, 50 zł wystawionej dla firmy (...) prywatna – D. K. (1) – w ramach firmy (...);
- 13 faktur na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 135 000 litrów, o łącznej wartości 344 711 zł wystawionych dla firmy Usługi (...) – w ramach firmy (...);
- 6 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 60 000 litrów, o łącznej wartości 151 158 zł wystawionych dla firmy (...) – K. S. - w ramach firmy (...);
- 3 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 11 000 litrów, o łącznej wartości 31 402,8 zł wystawionych dla firmy (...) – M. K. (2) – w ramach firmy (...);
- 3 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 41 785 zł wystawionych dla firmy (...).K. S.” – B. K. (1) – w ramach firmy (...);
- 21 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego oraz benzyny w łącznej ilości 207 000 litrów, o łącznej wartości 507 520 zł wystawionych dla PPHU (...) – w ramach firmy (...);
- 89 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 505 500 litrów, o łącznej wartości 1 278 392,86 zł wystawionych dla PPHU (...) - w ramach firmy (...),

M. G. (1) prowadzący działalność gospodarczą w ramach PHU (...) wystawił:

- 20 faktur VAT dla firmy Handel (...) - D. B. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 54 100 litrów, o łącznej wartości 147 768,84 zł;
- 3 faktury VAT dla firmy ”B. - (...) Sp.j. R. P., B. W. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 3 000 litrów, o łącznej wartości 8 136,80 zł;
- 11 faktur VAT dla firmy (...) - W. P. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 100 litrów, o łącznej wartości 39 796,40 zł;
- 19 faktur VAT dla PHU (...) D. K. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 45 000 litrów o łącznej wartości 123 634,80 zł;
- 12 faktur VAT dla Przedsiębiorstwa (...) S. P. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 20 000 litrów, o łącznej wartości 54 912,20 zł;
- 6 faktur VAT dla firmy Usługi (...) - A. M. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 21 899,00 zł;
- 12 faktur VAT dla firmy (...) M. P. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 500 litrów, o łącznej wartości 42 883,00 zł;
- 5 faktur VAT dla firmy (...) na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 10 000 litrów, o łącznej wartości 26 937,60 zł;

- 16 faktur VAT dla firmy (...) - Stacja Paliw” - M. K. na sprzedaż oleju napędowego i benzyny w łącznej ilości 97 000 litrów, o łącznej wartości 273 995,40 zł;
- 8 faktur VAT dla PHU (...) - K. L., E. B. na sprzedaż oleju napędowego i benzyny w łącznej ilości 25 600 litrów, o łącznej wartości 71 218,72 zł;
- 2 faktury dla firmy (...) Sp.j. Z. Ł., D. N., J. P. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 2 000 litrów, o łącznej wartości 5 587,60 zł;
- 6 faktur VAT dla firmy (...) E. P. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 7 000 litrów, o łącznej wartości 19 080,80 zł;
- 13 faktur VAT dla (...) Stacja paliw – L. G. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 87 500 litrów, o łącznej wartości 241.560 zł;
- 2 faktury VAT dla firmy (...) - S. M. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 5 000 litrów, o łącznej wartości 13 468,80 zł;
- 4 faktury VAT dla firmy Usługi (...) - J. P. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4 500 litrów, o łącznej wartości 12 322,00 zł;
- 4 faktury VAT dla firmy (...) – M. G. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4500 litrów, o łącznej wartości 12 431,80 zł;
- 2 faktury VAT dla firmy (...) - R. C. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4 500 litrów, o łącznej wartości 12 431,80 zł;
- 1 fakturę VAT dla firmy (...) przemysłowymi” R. N. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 3 000 litrów, o łącznej wartości 8 125,20 zł;
- 1 fakturę VAT dla firmy (...) - K. S. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 5 000 litrów, o łącznej wartości 13 542,00 zł;
- 1 fakturę VAT dla firmy Usługi (...) - A. S. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 5 000 litrów, o łącznej wartości 5 416,80 zł;
- 1 fakturę VAT dla firmy (...) P. P. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 5 000 litrów, o łącznej wartości 13 542 zł;
- 1 fakturę VAT dla firmy M. W. (2) na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 3 000 litrów, o łącznej wartości 8 271,60 zł;
- 2 faktury VAT dla firmy (...) - H. K. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 500 litrów, o łącznej wartości 18 159,70 zł;
- 4 faktury VAT dla PHU (...) S. G. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 14 000 litrów, o łącznej wartości 39 320,60 zł;
- 3 faktury VAT dla firmy (...) K. S.” - B. K. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 43 188,00 zł;
- 2 faktury VAT dla firmy Usługi (...) - J. L. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 42 090 zł;

- 1 fakturę VAT dla firmy Usługi (...) - P. R. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 000 litrów, o łącznej wartości 16 836 zł;
- 2 faktury VAT dla firmy (...) M. K. na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 22 936,00 zł,

K. D. (1) prowadząca działalność gospodarczej w ramach PPHU (...) – K. D. (1) wystawiła:

- 5 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 43 090,40 zł dla (...), Stacja paliw - L. G. (1);
- 15 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 32 000 litrów, o łącznej wartości 91 927 zł dla PUH (...) - D. K. (1);
- 6 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 55 000 litrów, o łącznej wartości 154 391 zł dla firmy Usługi (...);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4 500 litrów, o łącznej wartości 13 901,50 zł dla PHU (...) - S. G. (2);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 22 740,80 zł dla firmy Usługi (...);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 10 000 litrów, o łącznej wartości 28 548 zł dla firmy (...) „K. S.” - B. K. (1);
- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 10 000 litrów, o łącznej wartości 27 450 zł dla firmy Usługi (...) - B. S.;
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 3 000 litrów, o łącznej wartości 8 271,60 zł dla firmy M. W. (3);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 600 litrów oleju napędowego wartości 1 749,48 zł dla firmy Usługi (...);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 1 500 litrów oleju napędowego wartości 4 373,70 zł dla firmy (...) - I. K. (2);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 3 000 litrów oleju napędowego wartości 8 710,80 zł dla firmy (...) - D. B. (1);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 2 000 litrów oleju napędowego wartości 5 734 zł dla firmy (...);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 1 000 litrów oleju napędowego, wartości 2 842,6 zł dla firmy (...) – M. G. (2);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 4 000 litrów oleju napędowego wartości 11 468 zł dla firmy (...) – M. K. (2);
- 3 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 000 litrów, o łącznej wartości 17 250,8 zł dla Firmy (...) - A. M. (1),

B. B. (1) prowadzący działalność gospodarczą w ramach podmiotu gospodarczego (...) - B. B. (1) wystawił:

- 21 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 38 000 litrów, o łącznej wartości 111 581,20 zł dla PUH (...) - D. K. (1);
- 5 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 16 000 litrów, o łącznej wartości 45 872 zł dla (...) - L. G. (1);

- 4 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4 000 litrów, o łącznej wartości 11 663,20 zł dla firmy Usługi (...) - J. P. (2);
- 1 fakturę VAT na sprzedaż 500 litrów oleju napędowego wartości 1 464 zł dla firmy (...) - J. B.;
- 5 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 500 litrów, o łącznej wartości 18 788 zł dla Firmy (...) – A. M. (1);
- 2 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 2 000 litrów, o łącznej wartości 5 795 zł wystawionych dla firmy (...) – M. G. (2),

pomimo tego, że firmy PPHU (...), A.” – A. T. (1), (...) - A. T. (1)”, PPHU (...), PHU (...)”, PPHU (...) oraz (...) B. B. (1) w istocie nie dokonywały zakupu i sprzedaży paliw, a wystawienie wyżej wymienionych faktur miało na celu uszczuplenie należności publicznoprawnych w podatku VAT oraz wprowadzenia do obrotu paliw niewiadomego pochodzenia,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

2. L. G. (1) oskarżony został o to, że:

XXVII. w okresie od 1 października 2004r. do 29 listopada 2004r. w L. przy ul. (...) działając nieumyślnie dokonał obrotu 1748 litrami oleju napędowego oraz 140 litrami benzyny bezołowiowej 95 o parametrach nie spełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie,

tj. o przestępstwo z art. 31 ust. 5 w zw. z art. 31 ust.1 Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z dnia 25 września 2006 r.)

XXVIII. w okresie od 14 stycznia 2004r. do 14 lipca 2004r. w L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem firmy (...) w L. przy ul. (...), będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 9 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 73 000 litrów, o łącznej wartości 187 196,80 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)
- 13 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 87 500 litrów o łącznej wartości 241 560 zł wystawionych przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...)
- 5 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 43 090,40 zł wystawionych przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...)
- 5 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 16 000 litrów, o łącznej wartości 45 872 zł wystawionych przez B. B. (1) działającego w ramach firmy (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego oraz transakcje zakupu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące od stycznia do lipca 2004r. na łączną kwotę 104 315,03 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyła nieprawdę w złożonych do Trzeciego Urzędu Skarbowego w L. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadziła Skarb Państwa do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 104 315,03 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. K. S. oskarżony został o to, że:

XXXI. w okresie od 28 kwietnia 2003 r. do 22 września 2003 r. w G., S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w G., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 6 faktur VAT na sprzedaż 60 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 151 158 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach firmy (...)

- 4 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego i benzyny w łącznej ilości 40 000 litrów, o łącznej wartości 104 310 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu paliw i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonych przez siebie podmiotów gospodarczych, zawiązał podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące kwiecień, lipiec, sierpień i wrzesień 2003r. na łączną kwotę 46 068 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczył nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w S. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 46 068 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XXXII. w okresie od 3 listopada 2003r. do 26 lipca 2004r. w G. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, przekazując W. C. dane dotyczące nazw i adresów podmiotów gospodarczych oraz ilości i ceny paliwa, jakie miały być zapisane w fakturach, udzielił pomocy w wystawieniu:

przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...):

- 1 faktury VAT na sprzedaż 5000 litrów oleju napędowego wartości 14 030 zł dla firmy Usługi (...) – B. S.

- 1 faktury VAT na sprzedaż 6 000 litrów oleju napędowego wartości 16 836 zł dla firmy Usługi (...)

przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...):

- 1 faktury VAT na sprzedaż 5 000 litrów oleju napędowego, wartości 12 993 zł dla firmy Usługi (...)P. R. (1)

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 12 500 litrów, o łącznej wartości 32 177,5 zł dla firmy Usługi (...)

przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...):

- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 10 000 litrów, o łącznej wartości 27 450 zł dla firmy Usługi (...) – B. S.

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 22 740,8 zł dla firmy Usługi (...)

przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...):

- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 10 000 litrów, o łącznej wartości 27 925,8 zł dla firmy Usługi (...)- P. R. (1)

pomimo, że podmioty gospodarcze PHU (...), PPHU (...), Przedsiębiorstwo Prywatne (...) oraz (...) w istocie nie dokonywały obrotu paliwami ciekłymi, a wystawienie wyżej wymienionych faktur VAT miało na celu wyłudzenie podatku VAT dokonane przez inne ustalone osoby oraz wprowadzenie do obrotu paliw niewiadomego pochodzenia,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. D. H. oskarżony został o to, że:

XXXIII. w okresie od 21 marca 2003 r. do 19 sierpnia 2003 r. w Z., K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z R. H. oraz innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc osobą faktycznie kierującą działalnością gospodarczą w ramach P.H.U. (...) – R. H., przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 4 faktur VAT na sprzedaż 40 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 103 456 zł wystawionych przez P. K. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 21 faktur VAT na sprzedaż 209 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 504 921,40 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 8 faktur VAT na sprzedaż 83 500 litrów oleju napędowego łącznej wartości 214 830 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach firmy (...)

- 7 faktur VAT na sprzedaż 68 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 160 112,80 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2003r. na łączną kwotę 173 752,70 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyl nieprawdę w złożonych do Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 173 752,70 zł, co stanowi mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5. R. H. oskarżona została o to, że:

XXXIV. w okresie od 21 marca 2003r. do 19 sierpnia 2003r. w Z., K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielką P. H. U. (...) – R. H., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, nawiązała kontakt z W. C. za pośrednictwem M. W. (2), uzgadniała z nim treść fikcyjnych dokumentów dotyczących obrotu paliwami płynnymi, a następnie za uzgodnioną zapłatę zakupiła, a

następnie wprowadziła do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 4 faktur VAT na sprzedaż 40 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 103 456 zł wystawionych przez P. K. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 21 faktur VAT na sprzedaż 209 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 504 921,40 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 8 faktur VAT na sprzedaż 83 500 litrów oleju napędowego łącznej wartości 214 830 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach firmy (...)

-7 faktur VAT na sprzedaż 68 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 160 112,80 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego(...)

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżyła podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2003r. na łączną kwotę 173 752,70 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyła nieprawdę w złożonych do Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadziła Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 173 752,70 zł, co stanowi mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

6. J. M. oskarżony został o to, że:

XXXV. w listopadzie 2002 r. daty dziennej bliżej nieustalonej w P. i w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłaniał P. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą w ramach PPHU (...) z siedzibą w P. do dokonania czynu zabronionego polegającego na poświadczeniu nieprawdy poprzez wystawienie faktur VAT, a następnie przekazując w/w dane dotyczące nazwy i adresu podmiotu gospodarczego oraz ilości i ceny paliwa, jakie miały być zapisane w fakturach, udzielił pomocy w wystawieniu czterech faktur VAT: nr (...) na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 76 350 litrów, o łącznej wartości 165 280,24 zł dla Przedsiębiorstwa (...) S. C. pomimo, że P. K. (2) w istocie nie dokonywał sprzedaży paliw, a wystawienie wyżej wymienionych faktur VAT służyło dokonaniu wyłudzeń podatku VAT oraz miało na celu wprowadzenie do obrotu handlowego paliw niewiadomego pochodzenia, ***tj. o czyn z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k.***

7. D. B. (1) oskarżony został o to, że:

XXXVI. w okresie od 26 listopada 2003 r. do 28 maja 2004 r. w L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc działalność gospodarczą w ramach firmy Handel (...) – D. B. (1) z siedzibą w L. przy ul. (...), będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 18 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 43 800 litrów, o łącznej wartości 111 068,8 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 5 200 litrów, o łącznej wartości 13 195,52 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...)

- 20 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 54 100 litrów, o łącznej wartości 147 768,84 zł wystawionych przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...)

- 1 faktury VAT na sprzedaż 3 000 litrów oleju napędowego wartości 8 710,8 zł wystawionej przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu paliw i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych firmy Handel (...) – D. B. (1), zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące listopad i grudzień 2003r. oraz za miesiące od stycznia do maja 2004r. na łączną kwotę 50 625,96 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczył nieprawdę w złożonych do Trzeciego Urzędu Skarbowego w L. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 50 625,96 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

8. M. G. (2) oskarżony został o to, że:

XXXVII. w okresie od 29 listopada 2003 r. do 22 września 2004 r. w L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w L., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 3 000 litrów, o łącznej wartości 6190 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 4 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 4 500 litrów, o łącznej wartości 12 431 zł wystawionych przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...)

- 1 faktury VAT na sprzedaż 1 000 litrów oleju napędowego, wartości (...),6 zł wystawionej przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...)

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 2 000 litrów, o łącznej wartości 5795 zł wystawionych przez B. B. (1) działającego w ramach firmy (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego oraz transakcje zakupu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące listopad i grudzień 2003r. oraz marzec, kwiecień, czerwiec, lipiec i wrzesień 2004r. na łączną kwotę 5 161,2 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczył nieprawdę w złożonych do Trzeciego Urzędu Skarbowego w L. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 5 161,2 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

9. A. M. (1) oskarżony został o to, że:

XLI. w okresie od 27 listopada 2003 r. do 28 września 2004 r. w L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem Firmy (...) - A. M. (1) z siedzibą w L., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 8 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 13 000 litrów, o łącznej wartości 33 086,40 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...):

- 6 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 21 899 zł wystawionych przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...)

- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 000 litrów, o łącznej wartości 17 250,8 zł wystawionych przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...)

- 5 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 6 500 litrów, o łącznej wartości 18 788 zł wystawionych przez B. B. (1) działającego w ramach firmy (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego oraz transakcje zakupu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące listopad i grudzień 2003r. oraz za miesiące od stycznia do września 2004r. na łączną kwotę 16 414,2 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczył nieprawdę w złożonych do Trzeciego Urzędu Skarbowego w L. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 16 414,20 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

10. J. L. (1) oskarżony został o to, że:

XLII. w okresie od 8 września 2003 r. do 26 lipca 2004 r. w G., B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem firmy Usługi (...) z siedzibą w G., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 13 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 135 000 litrów, o łącznej wartości 344711 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...)

- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 30 000 litrów, o łącznej wartości 78 812 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 42 090 zł wystawionych przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...)

- 6 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 55 000 litrów, o łącznej wartości 154 391 zł wystawionych przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu paliw i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące wrzesień, październik i listopad 2003r. oraz za miesiące od lutego do lipca 2004r. na łączną kwotę 111 804 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczył nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w B. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 111 804 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

11. J. L. (2) oskarżona została o to, że:

XLIII. w okresie od 8 września 2003 r. do 26 lipca 2004 r. w G., B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. L. (1) i innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc osobą uczestniczącą w działalności gospodarczej prowadzonej w ramach firmy Usługi (...) - J. L. (1) oraz zajmując się rozliczeniami podatkowymi tej firmy, nawiązała kontakt z W. C., uzgadniała z nim treść fikcyjnych dokumentów dotyczących obrotu paliwami płynnymi, a następnie za uzgodnioną zapłatę zakupiła i wprowadziła do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 13 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 135 000 litrów, o łącznej wartości 344711 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...)

- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 30 000 litrów, o łącznej wartości 78812 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 15 000 litrów, o łącznej wartości 42090 zł wystawionych przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...)

- 6 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 55 000 litrów, o łącznej wartości 154391 zł wystawionych przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...)

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu paliw i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych firmy Usługi (...) - J. L. (1), zawyżyła podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące wrzesień, październik i listopad 2003r. oraz za miesiące od lutego do lipca 2004r. na łączną kwotę 111 804 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyła nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w B. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadziła w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadziła Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 111 804 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

12. P. R. (1) oskarżony został o to, że:

XLVI. w okresie od 28 lutego 2004 r. do 26 lipca 2004 r. w G., B., województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem firmy Usługi (...) – R. P. (2) z siedzibą w G., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 1 faktury VAT na sprzedaż 5 000 litrów oleju napędowego wartości 12 993 zł wystawionej przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...)

- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 10 000 litrów, o łącznej wartości 22 890 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...)

- 1 faktury VAT na sprzedaż 6 000 litrów oleju napędowego wartości 16 836 zł wystawionej przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...),

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 22 740,8 zł wystawionych przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu paliw i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych firmy Usługi (...) – R. P. (2), zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące luty, marzec, kwiecień, maj i lipiec 2004r. na łączną kwotę 14 515,6 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczył nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w B. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 14 515,6 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

13. P. S. oskarżony został o to, że:

XLVII. w okresie od 23 stycznia 2004 r. do 27 lutego 2004 r. w O. województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem (...) Przedsiębiorstwa (...) – P. S. z siedzibą w K., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 6 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 8 000 litrów, o łącznej wartości 20 496 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...),

- 1 faktury VAT na sprzedaż oleju napędowego w ilości 1 000 litrów, o wartości 2 537,6 zł wystawionej przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego oraz transakcje zakupu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące styczeń i luty 2004r. na łączną kwotę 4 153,6 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczył nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w O. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 4 153,6 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

14. B. S. oskarżony został o to, że:

XLVIII. w okresie od 17 maja 2004 r. do 30 czerwca 2004 r. w O., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem firmy Usługi (...) oraz Artykułami Przemysłowymi” – B. S. z siedzibą w O., będąc z tego tytułu osobą

odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

-1 faktury VAT na sprzedaż 3 000 litrów oleju napędowego wartości 8 235 zł wystawionej przez M. G. (1) działającego w ramach firmy PHU (...),

- 3 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 10 000 litrów, o łącznej wartości 27 450 zł wystawionych przez K. D. (1) działającą w ramach firmy (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu paliw i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych firmy „Usługi (...) – B. S. zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące maj i czerwiec 2004r. na łączną kwotę 7 480 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyl nieprawdę w złożonych do Urzędu Skarbowego w O. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 7 480 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

15. W. W. oskarżony został o to, że:

L. w okresie od 30 lipca 2003 r. do 29 listopada 2003 r. w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc zatrudnionym w firmie „Usługi (...) – M. W. (1) z siedzibą w K., przyjął od ustalonych osób, a następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty w postaci:

- 10 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 36 400 litrów, o łącznej wartości 91 978,24 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa Prywatnego (...)

- 2 faktur VAT na sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 12 500 litrów, o łącznej wartości 32 177,50 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu paliw i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych firmy „Usługi (...)– M. W. (1), zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień, październik i listopad 2004r. na łączną kwotę 22 388,74 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyl nieprawdę w złożonych do Drugiego Urzędu Skarbowego w K. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego, co do wysokości zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 22 388,74 zł,

tj. o czyn z art. 273 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014r. sygn. akt IV K 462/09 Sąd Okręgowy w Lublinie:

K. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt I i II aktu oskarżenia czynów i za to, za czyn z pkt I wyczerpujący dyspozycję art. 258§3 k.k., na podstawie art. 258§3 k.k., skazał go na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Za czyn z pkt II, wyczerpujący dyspozycję art. 18§1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku i 6

(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł.

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Zasądził od K. B. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 1 300,00 (tysiąc trzysta) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 397,01 (trzysta dziewięćdziesiąt siedem i 01/100) zł.

Ustalił, że czyn zarzucany **L. G. (1)** w pkt XXVII wyczerpuje dyspozycję art. 23 ust. 5 Ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z dnia 4 marca 2004 r. Nr 34, poz. 293) i za to na podstawie art. 23 ust. 5 Ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych skazał go na karę grzywny w wysokości 5 000,00 (pięć tysięcy) zł.

L. G. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXVIII aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 i § 2a k.k. orzeczone kary grzywny połączył i jako karę łączną grzywny wymierzył grzywnę w kwocie 7 000,00 (siedem tysięcy) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od L. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 1 580,00 (tysiąc pięćset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 3 644,81 (trzy tysiące sześćset czterdzieści cztery i 81/100) zł.

K. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów i za to, za czyn z pkt XXXI wyczerpujący dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) zł.

Za czyn z pkt XXXII wyczerpujący dyspozycję art. 18§3 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k., na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył karę roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od K. S. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 660,00 (sześćset sześćdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

D. H. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt XXXIII uznał za winnego tego, że w okresie od 21 marca 2003 r. do 19 sierpnia 2003 r. w Z. i w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z R. H. oraz innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc osobą faktycznie kierującą działalnością gospodarczą w ramach P.H.U. (...) – R. H., przyjął od ustalonych osób, a

następnie wprowadził do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, dokumenty w postaci:

- 4 faktur VAT na sprzedaż 40 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 103 456 zł wystawionych przez P. K. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...),

- 21 faktur VAT na sprzedaż 209 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 504 921,40 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...),

- 8 faktur VAT na sprzedaż 83 500 litrów oleju napędowego łącznej wartości 214 830 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach firmy (...),

- 7 faktur VAT na sprzedaż 68 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 160 112,80 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżył podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2003r. na łączną kwotę 173 752,70 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyl nieprawdę w złożonych do Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadził w błąd pracowników tego organu podatkowego, co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadził Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 173 752,70 zł, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od D. H. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 1 180,00 (tysiąc sto osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

R. H. w ramach czynu zarzucanego jej w pkt XXXIV uznał za winną tego, że w okresie od 21 marca 2003 r. do 19 sierpnia 2003 r. w Z. i w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielką P. H. U. (...) – R. H. i będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za rozliczenia podatkowe ze Skarbem Państwa, nawiązała kontakt z W. C. za pośrednictwem M. W. (2), uzgadniała z nim treść fikcyjnych dokumentów dotyczących obrotu paliwami płynnymi, a następnie za uzgodnioną zapłatę zakupiła i wprowadziła do dokumentacji księgowej wymienionego podmiotu gospodarczego stwierdzające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, dokumenty w postaci:

- 4 faktur VAT na sprzedaż 40 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 103 456 zł wystawionych przez P. K. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...),

- 21 faktur VAT na sprzedaż 209 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 504 921,40 zł wystawionych przez J. S. (1) działającego w ramach firmy PPHU (...),

- 8 faktur VAT na sprzedaż 83 500 litrów oleju napędowego łącznej wartości 214 830 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach firmy (...),

- 7 faktur VAT na sprzedaż 68 000 litrów oleju napędowego łącznej wartości 160 112,80 zł wystawionych przez A. T. (1) działającego w ramach Przedsiębiorstwa (...),

dokumentujące nie zaistniałe transakcje sprzedaży - zakupu oleju napędowego i wykorzystując wymienione faktury w rozliczeniach podatkowych prowadzonego przez siebie podmiotu gospodarczego, zawyżyła podatek naliczony obniżający podatek należny za miesiące marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2003 r. na łączną kwotę 173 752,70 zł, a następnie używając tej dokumentacji, w konsekwencji poświadczyła nieprawdę w złożonych do Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. deklaracjach VAT 7 za wymienione miesiące i w ten sposób wprowadziła w błąd pracowników tego organu podatkowego, co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego – przez jego zaniżenie, w wyniku czego doprowadziła Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku VAT na kwotę 173 752,70 zł, tj. popełnienia czynu z art. 273 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał ją na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 28 listopada 2006r. przyjmując dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

Zasądził od R. H. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 1 180,00 (tysiąc sto osiemdziesiąt) zł oraz obciążył ją wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

J. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXXV aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18§2 i 3 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 28 maja 2007r. przyjmując dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

Zasądził od J. M. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 320,00 (trzysta dwadzieścia) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

D. B. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXXVI aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od D. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 780,00 (siedemset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 1 283,21 (tysiąc dwieście osiemdziesiąt trzy i 21/100) zł.

M. G. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XXXVII aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

Zasądził od M. G. (2) na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 580,00 (pięćset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

A. M. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLI aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od A. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 580,00 (pięćset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

J. L. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLII aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od J. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 780,00 (siedemset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

J. L. (2) uznał za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt XLIII aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał ją na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od J. L. (2) na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 780,00 (siedemset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył ją wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

P. R. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLVI aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od P. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 580,00 (pięćset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

P. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLVII aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

Zasądził od P. S. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 580,00 (pięćset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

B. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XLVIII aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

Zasądził od B. S. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 580,00 (pięćset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

W. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt L aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 273 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie w/w przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Zasądził od W. W. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty 780,00 (siedemset osiemdziesiąt) zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 250,01 (dwieście pięćdziesiąt i 01/100) zł.

Z wyrokiem tym nie zgodzili się obrońcy oskarżonych K. B., J. L. (2), J. L. (1), P. S., B. S..

Obrońca oskarżonego K. B. zaskarżył powyższy wyrok i zarzucił mu obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art.4 k.p.k., art.5§2 k.p.k., art. 7, 170§1 pkt 2, art.410, 424§1 k.p.k. i art.20 k.k.

Nadto obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a mianowicie przez :

-błędne ustalenie, że oskarżony K. B. wypełnił dyspozycje wymienionych w kwalifikacji prawnej czynów, co pozostaje w sprzeczności z dowodami, które wykluczają te ustalenia,

-błędne ustalenie, że K. B. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej i pełnił w niej rolę kierowniczą bez jakiegokolwiek dowodu, gdyż nawet był świadek anonimowy, jakim był A. T., jedynie zeznał 18.07. 2006r., że ” według mego odczucia to K. B. kierował całą tą sprawą”, z czego się później wycofał mówiąc, iż faktycznie rolę tę pełnił drugi K. ps.(...) (k.7236 s.8 z 9.01.2013r.),

-błędne stwierdzenie, że K. B. kierował tym, co robili S., K., T., G., D. i B.,

-gołosłowne stwierdzenie, że oskarżony K. B. miał świadomość tego, że poszczególni członkowie grupy dokonywali w ramach grupy czynów niedozwolonych, nie wykazując czy ich znał tj. między innymi: K. D., B. B., M. G. i J. S. oraz czy wiedział co oni robili w tym zakresie,

-błędne stwierdzenie, że oskarżony K. B. kierował dystrybucją fikcyjnych faktur,

-błędne ustalenie, że oskarżony K. B. zlecał innym wystawianie fikcyjnych faktur i sam takowe wypełniał, co nie zostało poparte żadnym dowodem, nawet przez osoby, którym miał to zlecać, w tym świadkowi A. T., który zeznał, iż K. B. da nigdy od niego nie brał faktur, jak też nie dawał mu żadnej faktury, bo takowe otrzymywał od C. i K. (protokół rozprawy z 28.11.2012r.).

Podnosząc powyższe, obrońca K. B. wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie oskarżonego K. B. od przypisanych mu czynów bądź uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonych J. L. (1) i J. L. (2) zaskarżyła powyższy wyrok w całości. Zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że:

-oskarżeni J. L. (1) i J. L. (2) w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przyjęli od ustalonych osób, a następnie wprowadzili do dokumentacji księgowej dokumenty stwierdzające nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, następnie zaś używając tej dokumentacji poświadczyli nieprawdę i w ten sposób wprowadzili w błąd pracowników organu podatkowego co do wysokości swojego zobowiązania podatkowego - przez jego zaniżenie, czym doprowadzili Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez uszczuplenie należności publiczno-prawnej w podatku VAT na kwotę 111 804 zł,

-oskarżona J. L. (2) w ustalonym okresie kupowała od W. C. fikcyjne faktury na paliwo i wraz z oskarżonym J. L. (1) wprowadzali je do dokumentacji księgowej, w sytuacji gdy w zebranych materiale dowodowym brak jest dowodów, które pozwalałyby zasadnie czynić powyższe ustalenia, i w konsekwencji przyjęć, że po stronie oskarżonych istniał zamiar popełnienia zarzucanych im czynów, bowiem ich konsekwentne wyjaśnienia wskazują, iż zakupy paliwa były realne, gdyż paliwo było niezbędne do realizowania usług transportowych w ramach prowadzonej przez nich firmy transportowej, a posiadane przez nich urządzenia pozwalały na magazynowanie paliwa.

Nadto obrońca oskarżonych zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła obrazę przepisów prawa procesowego mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. i 410 k.p.k. oraz art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

Podnosząc powyższe, obrońca oskarżonych wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonych J. L. (1) i J. L. (2) od zarzucanych im czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie.

Obrońca oskarżonego P. S. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., a także art. 424 § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Apelację od powyższego wyroku złożył również obrońca B. S.. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k., art. 92 k.p.k. i 410 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k., a nadto art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

Obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesione apelacje obrońców oskarżonych K. B., J. L. (1), J. L. (2), P. S., B. S. są bezzasadne i to w stopniu oczywistym i – jako takie – nie zasługują na uwzględnienie.

Z uwagi na fakt, iż obrońcy oskarżonych P. S. i B. S. nie złożyli wniosków o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, Sąd Apelacyjny – na mocy art. 457 § 2 k.p.k. – odstąpił w tej części od sporządzenia pisemnych motywów wyroku.

Mając na uwadze fakt, że sformułowane w środkach odwoławczych zarzuty są w przeważającej mierze tożsame ze sobą, Sąd Apelacyjny uznał za celowe łączne ustosunkowanie się do tych zarzutów.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy procedował w tej sprawie prawidłowo, nie uchybiając normom zarówno z zakresu prawa procesowego, jak i materialnego. W toku postępowania zostały wyjaśnione – zgodnie z nakazem płynącym z dyspozycji przepisu art. 366 § 1 k.p.k. – wszystkie istotne dla sprawy okoliczności. Ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy poczynił w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (art. 410 k.p.k.), który ocenił z poszanowaniem reguł wynikających z art. 4, 5 i 7 k.p.k., a swoje stanowisko w sposób wyczerpujący uzasadnił w pisemnych motywach wyroku sporządzonych zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k. – w szczególności Sąd ten wskazał w uzasadnieniu orzeczenia, które fakty uznał za udowodnione lub też nie, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym.

Nie mają racji skarżący, gdy zarzucają Sądowi I instancji naruszenie zasady obiektywizmu (art. 4 k.p.k.) i dowolną ocenę dowodów (art. 7 k.p.k.), poprzez przyjęcie za wiarygodne jedynie dowodów obciążających oskarżonych, a pominięcie dowodów dla nich korzystnych. Sąd orzekający miał w polu widzenia wszystkie dowody zebrane w toku postępowania, zarówno te dla oskarżonych niekorzystne, jak i te przemawiające na ich korzyść.

Przypomnieć należy, że przepis art. 4 k.p.k. stanowi jedną z ogólnych zasad rządzących procesem karnym, a mianowicie zasadę obiektywizmu, a ponieważ przedmiotem uchybień zarzucanych w apelacji mogą być jedynie konkretne normy nakazujące lub zakazujące dokonywania określonych czynności w danych sytuacjach procesowych, to zarzut obrazy wskazanego przepisu nie może stanowić podstawy apelacji (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 23 czerwca 2004 roku, II AKa 140/04, LEX nr 145869; postanowienie SN z dnia 16 marca 2001 roku, V KKN 19/99, LEX nr 51668).

Z analizy materiału dowodowego wynika, że Sąd Okręgowy nie powziął jakichkolwiek wątpliwości natury faktycznej co do ustaleń faktycznych. W związku powyższym, nie mogło dojść do naruszenia art. 5 § 2 k.p.k., statuującego zasadę *in dubio pro reo* w procesie karnym. Zarzut obrazy tego przepisu mógłby zostać skutecznie podniesiony przez obrońcę K. B. tylko wówczas, gdyby Sąd Okręgowy dopatrzył się wątpliwości w zakresie ustaleń faktycznych lub wykładni prawa, których usunąć się nie da i wątpliwości te rozstrzygnął na niekorzyść oskarżonego. Taka sytuacja procesowa w tej sprawie nie miała jednak miejsca, zaś odmienny, subiektywny pogląd autora apelacji jest w tej kwestii bez znaczenia. Dla oceny, czy nie została naruszona omawiana reguła nie są bowiem miarodajne wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy orzekający w sprawie *sąd meriti* rzeczywiście powziął wskazane wyżej wątpliwości, względnie to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien był powziąć. Treść pisemnych motywów zaskarżonego wyroku nie wskazuje bowiem, aby Sąd ten przedstawił swoje wątpliwości i nie mogąc ich usunąć rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego.

Nie można zgodzić się z autorami apelacji, którzy twierdzą, iż Sąd Okręgowy w procesie dochodzenia do ustaleń faktycznych postępował wbrew treści 410 k.p.k., a więc, że oparł się jedynie na fragmencie zgromadzonych w sprawie

dowodów, a zaprezentowana przez tenże Sąd ich ocena wykracza poza zakreślone przepisem art. 7 k.p.k. granice sędziowskiej swobody ocen, wkraczając w dowolność.

Sąd Okręgowy omówił i przeanalizował w uzasadnieniu wyroku zgromadzone w sprawie dowody. W sposób logiczny wyjaśnił przy tym, dlaczego zebrane w sprawie dowody uznał za wiarygodne i wskazujące na sprawstwo oskarżonych przypisanych im przestępstw oraz dlaczego odmówił wiary dowodom przeciwnym, w zakresie, w jakim oskarżeni negowali popełnienie przestępstw. Sprawstwo K. B., jak i J. L. (2) oraz J. L. (1) wynika w głównej mierze z zeznań W. C., J. K., J. S. (1), A. T. (1), a także z dowodów nieosobowych w postaci dokumentów i faktur VAT, a ich ocena zyskała aprobatę sądu odwoławczego. Pisemne motywy zaskarżonego wyroku spełniają wymogi określone w art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego nie sposób zgodzić się ze skarżącymi, że Sąd I instancji oceniając zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, dopuścił się naruszenia art. 7 k.p.k. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego (wyrok SN z dnia 9 listopada 1990 roku, (...) 149/90, LEX nr 20454), przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., jeśli tylko:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy;
- stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających, zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego;
- jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.

Wszystkie powyższe wymogi Sąd I instancji spełnił. Wywody skarżących zawarte w apelacjach przedstawiają natomiast alternatywną wersję oceny dowodów i stanowią jedynie czystą polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego, nie popartą żadnymi logicznymi argumentami i – jako takie – nie są one w stanie spowodować uwzględnienia zarzutu obrazu art. 7 k.p.k.

Ustalenia faktyczne co do sprawstwa oskarżonych J. L. (1) oraz J. L. (2) są następstwem dokonania przez Sąd Okręgowy kompleksowej oceny dowodów.

Wskazać trzeba, że nieporozumieniem jest podjęta przez obrońcę oskarżonych próba zdyskredytowania wiarygodności zeznań W. C., którego depozycje stanowiły podstawę poczynienia przez Sąd Okręgowy większości ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa oskarżonych przypisanych im przestępstw, poprzez przeciwstawianie im odmiennych w swojej treści wyjaśnień oskarżonych, którzy nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. Skarżący całkowicie zignorował przy tym przedstawioną przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku argumentację, trafnie wskazującą przyczyny obdarzenia wiarą zeznań W. C. i odmówienia tego waloru depozycjom oskarżonych.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego nie budzi wątpliwości, że oskarżeni dokonywali zakupu fikcyjnych faktur od W. C., a następnie wprowadzali je do dokumentacji księgowej swojej firmy. U W. C. składali zamówienia na faktury podając ilość paliwa, jaka miała widnieć na fakturze. Za dostarczanie tych faktur W. C. otrzymywał pieniądze. Świadek przed Sądem przyznał, że zajmował się dystrybucją fikcyjnych faktur i sprzedawał je osobom, które potrzebowały ich do zawyżenia swoich kosztów bądź udokumentowania zakupu paliwa. Nie miał wątpliwości twierdząc, że firma (...) nabywała od niego fikcyjne faktury, a nie paliwo. Faktury bezpośrednio dostarczał J. L. (2). Wprawdzie J. L. (1) prowadził działalność gospodarczą Usługi (...) i był właścicielem tej firmy, to wszelkie transakcje z W. C. przeprowadzała J. L. (2) („...kontaktowałam się tylko z panią L. telefonicznie i osobiście....Pani L. powiedziała kiedyś, że mąż się nie nadaje do takich kontaktów i tylko z nią rozmawiałem” k. 7125-7125v). Nie ulega wątpliwości, że J. L. (1) świadomość, że faktury są fikcyjne i posługiwał się nimi do rozliczenia podatku. J. L. (2) ustalała natomiast z W. C. szczegóły dotyczące faktur, odbierała je i za nie płaciła. Przygotowywała także dokumentację do Urzędu Skarbowego. Zachowanie oskarżonych wymierzone było na osiągnięcie korzyści majątkowej. Korzyść tę osiągnęli poprzez zaniżenie

podatku należnego za wrzesień, październik i listopad 2003r. oraz luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec i lipiec 2004r. na łączną kwotę 111 804 zł.

Analiza zeznań W. C. co do sprawstwa oskarżonych pozwala stwierdzić, że zostały trafnie uznane przez Sąd Okręgowy za wartościowe z punktu widzenia możliwości dokonania w oparciu o ich treść prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie. Słusznie Sąd Okręgowy stwierdził, że świadek ten nie miał powodu, aby fałszywie pomawiać małżeństwo L..

Nie można odmówić wiarygodności zeznaniom W. C. z powodu jego uprzedniej karalności. Również jego sytuacja procesowa nie może mieć wpływu na odpowiedzialność karną J. L. (1) i J. L. (2).

Zeznania W. C. znajdują odzwierciedlenie w twierdzeniach J. K., który potwierdził, że W. C. dostarczał fikcyjne faktury dla firmy (...), a Sąd Apelacyjny te twierdzenia aprobuje.

Za bezzasadny należy również uznać podniesiony przez obrońcę oskarżonych zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, którego miał się dopuścić Sąd I instancji, poprzez – najogólniej rzecz ujmując – przyjęcie, że J. L. (2) i J. L. (1) popełnili przypisane im zaskarżonym wyrokiem przestępstwa. Zarzut ten jest ściśle związany z zarzutami naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania i jest pochodną odmiennej oceny dowodów, dokonanej przez skarżącego we wniesionym środku odwoławczym, której Sąd Apelacyjny w żadnej części nie podziela. Dowody obdarzone przez Sąd Okręgowy wiarą w pełni dały podstawę do poczynienia przez Sąd zaprezentowanych w uzasadnieniu wyroku ustaleń faktycznych w zakresie przypisanych oskarżonym czynów.

Przedstawione dowody (w szczególności zeznania W. C.) nie przekonują, by polegały na pomówieniu bądź też raziły swoją dowolnością. Informacje przekazane przez W. C. co do sprawstwa J. L. (2) i J. L. (1) były na tyle wiarygodne, że nie można mówić o ich przypadkowości, czy też o pomówieniu. Jego twierdzenia podlegały weryfikacji o zeznania innych osób tj. J. S. (1), M. G. (1), J. K., A. T. (1), a także dokumentację firmy (...) oraz faktury. To, że zeznania W. C. nie korespondują z wyjaśnieniami oskarżonych J. L. (2) i J. L. (1), świadczy jedynie o polemice skarżącego z trafnymi ustaleniami Sądu Okręgowego.

Sąd Apelacyjny podziela przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumentację w kwestii wyczerpania przez oskarżonych J. L. (1) i J. L. (2) zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych znamion przestępstw z art. 273 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., których popełnienie zostało przypisane oskarżonym tym orzeczeniem.

Zgodnie z wnioskiem obrońcy oskarżonych J. L. (1) i J. L. (2) zawartym w apelacji, Sąd Apelacyjny uzupełnił przewód sądowy i przeprowadził dowód z dokumentów w postaci protokołu kontroli podatkowej oraz wyroku w sprawie II K 213/10 Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju wraz z pisemnym jego uzasadnieniem. Ujawnione dokumenty nie podważyły prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego odnośnie winy oskarżonych.

Co do sprawstwa K. B. decydujące znacznie miały między innymi zeznania W. C. złożone przede wszystkim w toku postępowania przygotowawczego, a także twierdzenia J. K., A. T. (1). K. B., W. C. oraz J. K. tworzyli trzon grupy przestępczej zajmującej się handlem fikcyjnymi fakturami. Współpracowali z A. T. (1), M. G. (1) oraz J. S. (1), którzy wystawiali fikcyjne faktury. Podczas swojej pierwszej relacji W. C. opowiedział o roli K. B. w przestępczym procederze. Jego relacje zostały potwierdzone w zeznaniach A. T. (1), który współpracował z J. K. i W. C.. A. T. (1) opisał udział K. B., któremu faktury wystawiał między innymi B. B. (1). Z relacji tego świadka wynika, że oskarżony K. B. nie tylko sprzedawał fikcyjne faktury, ale również zajmował się sprzedażą paliwa niewiadomego pochodzenia.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia trafnie odniósł się do kwestii dwóch osób o tych samych personaliach - K. B., które miały brać udział w omawianej grupie przestępczej, Sąd Apelacyjny podziela przytoczoną argumentację. Ani W. C., ani J. K., czy też A. T. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie wspominali o tym, że w przedmiotowym procederze uczestniczyło dwóch mężczyzn o tych samych personaliach. Dopiero na etapie postępowania sądowego W. C., J. K. i A. T. (1) mówili o tym w swoich zeznaniach. Również pseudonim (...) pojawił się na etapie postępowania sądowego. Jeden ze świadków tłumaczył się, że nie wspominał o mężczyźnie o pseudonimie

(...), bo obawiał się go. Takie tłumaczenie jest wykrętne, nieprawdziwe, co dostrzegł Sąd I instancji. Również A. T. (1) dopiero przed Sądem Okręgowym zeznawał odnośnie dwóch mężczyzn o imieniu K., w tym o K. o pseudonimie (...). Jego tłumaczenia, że nikt z przesłuchujących w toku postępowania przygotowawczego nie pytał go o (...) nie są przekonujące. Gdyby osoba o pseudonimie (...) rzeczywiście funkcjonowała w tej grupie przestępczej, to bez żadnych oporów świadek A. T. (1) opowiedziałby o tym funkcjonariuszom. Podczas składania swoich pierwszych zeznań wskazał na rolę K. B. jako jednego z organizatorów procederu handlu fikcyjnymi fakturami. Nie miał wówczas żadnych problemów z jego tożsamością. Znamienne jest również to, co podkreślał w swoich zeznaniach A. T. (1), że J. K. i W. C. obawiali się K. B., co świadczy o wyższej pozycji oskarżonego w hierachii grupy, w której działali.

Również D. K. (1) na etapie postępowania przygotowawczego wyraźnie wskazywała na rolę K. B. w grupie przestępczej i te zeznania jako słuszne uznane zostały za wiarygodne, co zostało zaaprobowane przez Sąd Apelacyjny. Niezgodne z prawdą są natomiast jej zeznania, gdy mówiła o drugiej osobie o imieniu K.. Także relacje W. C., J. K., A. T. (1) w tym zakresie należało bezsprzecznie odrzucić, ewidentnie bowiem składane były, aby ochronić K. B. przed odpowiedzialnością karną.

Chybiony jest zarzut obrońcy oskarżonego K. B. odnośnie pominięcia przesłuchania świadków (między innymi I. S., J. B., K. G.), którzy mieli zeznawać na okoliczność wystawiania fikcyjnych faktur przez J. S. (1), A. T. (1), M. G. (1), K. D. (1), B. B. (1). Z treści protokołów rozpraw nie wynika, aby skarżący w toku postępowania sądowego wnosił o przesłuchanie tych świadków.

Po przesłuchaniu na rozprawie w dniu 16 września 2013r. świadka K. C., obrońca oskarżonego nie zgłaszał również formalnego wniosku o poszukiwanie innego K. C. bądź o przesłuchanie innej osoby o tych samych personaliach.

Odniesić się w tym miejscu należy również do kwestionowanego przez obrońcę K. B. zaniechania przesłuchania przez Sąd Okręgowy świadka K. D. (1). Na wniosek obrońcy K. B., na rozprawie w dniu 5 lipca 2013r., dopuszczono dowód z zeznań K. D. (1) na okoliczność między innymi funkcjonowania grupy przestępczej, a nadto ustalenia, czy wskazaną grupą przestępczą kierował oskarżony K. B. (k. 7449). Sąd I instancji zaniechał przesłuchania tego świadka, bowiem jak wynikało z ustaleń Sądu, K. D. (1) prawdopodobnie przebywa za granicą (k. 7513, 7526). Obrońca K. B. również nie wnioskował o przesłuchanie tego świadka. Z trafnie uznanych za wiarygodne przez Sąd Okręgowy zeznań innych osób (A. T. (1) i J. K.) jednoznacznie wynika bowiem, że fikcyjne faktury były wystawiane przez K. D. (1) w ramach firmy (...) (uzasadnienie k. 32). Poza tym rola K. B. odnośnie przypisanych mu przestępstw wynika z innych dowodów, które zostały poddane ocenie przez Sąd Okręgowy.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie zawarte w wyroku tego Sądu z dnia 12 kwietnia 2000r. sygn. akt II AKa 6/00: „Niestosowne jest zarzucanie w apelacji, że sąd pierwszej instancji nie dopuścił rozmaitych dowodów, skoro zgłaszający ten zarzut nie domagał się wówczas dopuszczenia tych dowodów, a nawet oświadczył, że nie żąda uzupełnienia przewodu, więc zgodził się, by wyrok zapadł na podstawie tych dowodów, które zostały przeprowadzone”.

Rację ma skarżący, że Sąd Okręgowy w toku postępowania sądowego formalnie nie rozpoznał wniosku o zażądanie akt niejawnych dotyczących śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Radomiu na okoliczność treści zeznań A. T. (1) w zakresie stawianych K. B. zarzutów oraz o zwrócenie się do właściwego organu o zwolnienie świadka A. T. (1) od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej. Wniosek skarżącego w tym zakresie został złożony do protokołu na rozprawie – podnieść należy, że zawarta w nim teza dowodowa jest wyjątkowo nieprecyzyjna. Skoro Sąd I instancji nie odniósł się do wniosku dowodowego obrońcy K. B. a jednocześnie nie dokonał żądanych w nim czynności, to w sposób dorozumiany należy przyjąć, że Sąd nie uwzględnił tego wniosku. Oczywistym jest, że nie rozpoznanie formalne wniosku dowodowego jest uchybieniem prawa procesowego lecz zdaniem sądu odwoławczego uchybienie to nie miało wpływu na treść zapadłego wyroku. Sąd I instancji bowiem dokładnej analizy zeznań świadka A. T. (1) w tym także ich weryfikacji w oparciu o inne dowody. Fakt nie odniesienia się do przedstawionego wniosku dowodowego nie podważa trafności rozstrzygnięcia i uznania K. B. winnym popełnienia zarzucanych mu przestępstw.

Nie jest trafny zarzut skarżącego, że Sąd Okręgowy nie wyjaśnił treści zeznań świadka P. K. (1) odnośnie przebiegu jego przesłuchania w trakcie postępowania przygotowawczego. Podnieść należy, że P. K. (2) potwierdził, że wystawiał fikcyjne faktury sprzedaży paliwa, za co otrzymywał wynagrodzenie uzależnione od ilości paliwa widniejącego na fakturze. Jego twierdzenia nie były kwestionowane przez strony w toku rozprawy. Z akt sprawy nie wynika również, aby Sąd Okręgowy w zaskarżonym orzeczeniu opierał się li tylko na wskazanym dowodzie. Sprawstwo oskarżonego K. B. zostało potwierdzone innymi dowodami, które Sąd Apelacyjny akceptuje i w związku z tym nie znajduje potrzeby ich ponownego przytaczania.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego, chybiony jest również zarzut niewyjaśnienia sprzeczności w zeznaniach między innymi A. T. (1), W. C. i J. K., których depozycje stanowiły podstawę poczynienia przez Sąd Okręgowy większości ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa K. B. przypisanych mu przestępstw. Analiza uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia dowodzi – wbrew twierdzeniom skarżącego – że Sąd I instancji ustosunkował się do twierdzeń tych świadków złożonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego. Trafnie wskazał na przyczyny obdarzenia wiarą niektórych zeznań tych świadków i odmówienia tego waloru innym depozycjom.

Sąd Apelacyjny nie podzielił również zarzutu poczynienia błędnych ustaleń faktycznych. Sąd Okręgowy dysponował wieloma dowodami wskazującymi na istnienie zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez K. B.. Z materiału dowodowego wynika bowiem, że w grupie tej istniał krąg osób dopuszczających się określonych typów przestępstw, były one zaplanowane z góry, a poszczególne osoby miały przypisane konkretne role i zadania. Niewątpliwie grupa posiadała wewnętrzną hierarchię.

Kierowanie grupą przestępczą polega na faktycznym sprawowaniu kontroli nad jej działalnością, możliwością wydawania poleceń i podejmowania zasadniczych decyzji. Nie budzi wątpliwości, że taką właśnie funkcję pełnił oskarżony K. B.. Brał on udział w procederze dystrybucji fikcyjnych faktur, wspólnie z W. C. i J. K. pełnił funkcję kierowniczą. To on decydował między innymi o tym, komu miały zostać wypisywane faktury. Ustalał wynagrodzenie za te faktury i angażował do tego procederu poszczególne osoby. Wydawał polecenia J. S. (1), P. K. (1), A. T. (3), M. G. (1), K. D. (1), B. B. (1). Poszczególne faktury były przekazywane W. C. czy J. K. i to oni sprzedawali je kolejnym odbiorcom. Przystępce działania tej grupy nie były jednostkowe, w ramach działalności tej grupy włączane były kolejne osoby. W tym stanie rzeczy, kierownicza rola oskarżonego nie może być kwestionowana.

Wbrew twierdzeniom obrońcy K. B., kierujący grupą przestępczą nie ma obowiązku znać wszystkich osób biorących udział w tej grupie. Wprawdzie oskarżony nie krył, że nie zna wszystkich osób, którym postawiono zarzut udziału w grupie, to Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 grudnia 2013r. sygn. akt II AKa 138/13, że „uczestnicy zorganizowanej grupy nie muszą znać się osobiście i umawiać się wspólnie. Wystarczy, aby każdy z uczestników grupy posiadał świadomość działania w jej strukturze organizacyjnej”.

. K. B. nie musiał znać wszystkich uczestników grupy przestępczej. Związane to jest nie tylko z rozmiarem działalności grupy (akt oskarżenia obejmował pierwotnie kilkadziesiąt osób), ale również z jej nielegalnym charakterem, ryzykiem ujawnienia działalności tej grupy przez organy państwowe. Poza tym nie jest wymagane to, aby osoba kierująca grupą wyrażała się w werbalnym wydawaniu rozkazów poszczególnym członkom zorganizowanej grupy przestępczej. W realiach przedmiotowej sprawy, nie może być zatem wątpliwości co do dominującej pozycji K. B. w zorganizowanej grupie, którą kierował. Nie można przyjąć, że oskarżony nie miał świadomości tego, że poszczególni członkowie grupy dokonywali czynów zabronionych w ramach grupy i że nie wiedział o tym, że kierował dystrybucją fikcyjnych faktur. Sąd Okręgowy zasadnie uznał, że K. B. od początku miał wiedzę, co do przestępczego charakteru działalności tej grupy. Ustalenia w tym zakresie Sąd Okręgowy poczynił przede wszystkim w oparciu o prawomocne orzeczenia o winie pozostałych współuczestników tego procederu.

Fakt, że K. B. formalnie nie prowadził działalności gospodarczej, nie miał dostępu do pieczętek, dokumentów firm wymienionych w przypisanych mu zarzutach, nie sprzeciwia się przypisaniu mu przestępstw opisanych w art. 258 § 3 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy w pełni dał podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie przypisanych oskarżonemu czynów.

W tym miejscu podnieść należy, że wiele osób uczestniczących w działalności grupy przestępczej K. B. przyznało się do zarzucanych im czynów, wniosło o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, dobrowolnie poddało się karze bądź nie zaskarżyło wyroku Sądu I instancji

Sąd Apelacyjny aprobeje przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumentację w kwestii wyczerpania przez K. B. zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych znamion przestępstw, których popełnienie zostało przypisane oskarżonemu tym orzeczeniem.

Biorąc pod uwagę powyższe względy, nie podlegają uwzględnieniu wnioski autorów apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonych K. B., J. L. (1) i J. L. (2) od popełnienia zarzucanych im czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Odnosząc się na koniec do wymierzonej K. B. za przypisane mu czyny kary łącznej dwóch lat pozbawienia wolności wskazać trzeba, że – w ocenie Sądu Apelacyjnego – także i w tej części orzeczenie Sądu Okręgowego jest prawidłowe. Stopień zaangażowania oskarżonego w popełnianie przestępstw, w szczególności kierowanie grupą przestępczą, przemawia jednoznacznie za potrzebą wymierzenia wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy przy wymiarze tej kary miał na uwadze wszelkie okoliczności, które stanowią przesłanki wymiaru kary i są określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. zarówno te obciążające, jak i te o korzystnej dla oskarżonego wymowie i każdą z tych okoliczności należycie przeanalizował i ocenił, a Sąd Apelacyjny ocenę tę aprobeje.

Bezwzględna kara dwóch lat pozbawienia wolności spełni swoją funkcję zapobiegawczą zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej, wzbudzając w oskarżonym poszanowanie dla obowiązującego porządku prawnego oraz chęć zmiany postępowania, jak również uświadamiając mu oraz osobom z jego otoczenia brak pobłażliwości ze strony Państwa dla sprawców popełniających przestępstwa między innymi z art. 258 § 3 k.k.

Jeśli chodzi o kary wymierzone J. L. (1) i J. L. (2), to uznać należy, że Sąd Okręgowy słusznie wymierzył tym oskarżonym kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Postawa oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste, tryb życia, jakie prowadzą oraz zachowanie w toku postępowania sądowego, uzasadniają stwierdzenie, że nie są to osoby zdemoralizowane, co z kolei powoduje, że nie wymagają odizolowania od społeczeństwa. Okoliczności (łagodzące i obciążające), które miały wpływ na wymiar orzeczonych wobec oskarżonych kar pozwalają stwierdzić, że dla osiągnięcia celów orzeczonych kar wystarczające będzie warunkowe zawieszenie ich wykonania. Przypisane oskarżonym czyny stanowiły jedynie wyłom w ich dotychczasowym, zasługującym na aprobatę i nienagannym, sposobie życia. Powyższe pozwala na przyjęcie istnienia uzasadnionego przekonania, że oskarżeni dają gwarancję przestrzegania porządku prawnego bez potrzeby odbycia bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Nie dostrzegając uchybień określonych w art. 439 k.p.k. i w art. 440 k.p.k. podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Apelacyjny utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelacje obrońców oskarżonych K. B., J. L. (1) i J. L. (2) za oczywiście bezzasadne.

W oparciu o treść art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Apelacyjny zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego K. B. kwotę 1300 zł, a od J. L. (1) i J. L. (2) kwoty po 780 zł tytułem opłat za postępowanie odwoławcze oraz po 4 zł od każdej z tych osób tytułem zwrotu wydatków tego postępowania.

Z tych wszystkich względów, Sąd Apelacyjny orzekł, jak w wyroku.